

רחל מרחלת על כל העולם

רוני ביבי נרגע

שמתם לב שרונייביבי יושב בזמן האחרון בשקט? לא שומעים אותו, לא רואים אותו מה זה שקט? דיממת אלחוט.

אומרים שהסיבה לכך היא שהבית של ח"כ חרות רוני מילוא שוב מלא, חם ונעים. אשתו אלישבע ושני ילדיהם שבו משנת-שבתון

רוני מילוא מחליפים מכוניות

בארצות-הברית, שם היא השלימה את עבודת הדוקטורט שלה בכיורבונטיקה.

במושבה-החרף הקודם של הכנסת הוא היה כמתח, ואולי מסיבה זו צימחה לו כרסו מעט. מי שעודדה את רוחו היתה מזכירת סיעת-הליכוד בכנסת, ירדנה מלר, הנמצאת איתו בקשרי עבודה הרקיים. היא ראגה לכל מחסורו. כי קצת קשה גם להיות ח"כ, גם עקריבית וגם איש-ציבור.

במושבה-החרף הנוכחי רואגת לו מלר כבימים ימימה לצרכיו המיקצועיים, ואילו אשתו אלישבע רואגת לו בבית.

מילוא ההלית לשמור על פרופיל פוליטי נמוך. שנת הנישואין מאשתו נתנה את אותותיה ביחסים ביניהם. האהבה צימחה מחדש. והוא אפילו נתן לה את מכוניתו המפוארת, כדי שתוכל לנהוג בכנאה, בוקריבוקר, למכוון וייצמן ברחובות. שם היא עובדת. הוא משתמש בריכבה שלה, המיושן מעט, למטרות שלו.

החבר הטוב, ערן דולב, שהוא נשוי ואב לשניים, בא לנחם את האלמנה, ניהס'ניחסי'ניחם, עד שהתחילו לנחם את אשתו.

ערן דולב תל-אביב - וושינגטון

כל זה סיפור ידוע וישן, ויש לו גם סוף טוב בשביל דליה יאירי, וסוף לא כליכך טוב בשביל הגברת דולב, מכיוון שהתת אלוף מיל' עזב את אשתו וילדיו, התחתן עם דליה והפך אב לארבעת ילדיה.

בקיצור, אחרי כל הסמטוכה הזאת החליטו הווג הלא כליכך צעיר שמגיע להם קצת שקט, ניקויראש יעני, והתא-ווררות, ונסעו להם לשנת-השתלמות בווינגטון, כשהם משאירים פה גרושה אחת עם לב שכור ושני ילדים שפגושים את אבא שלהם בהתכתבות ודרך הטלפון.

רפואת הלב של קצין רפואה ראשי

איך שם יודעים לרפא את עצמם קציני-הרפואה האלה! שיהיו לי בריאים!

זוכרים את קצין-הרפואה הראשי, ערן דולב, שהוא עכשיו על תקן של מיל? הנקראם ריפא את החיים שלו. מה זה ריפא? באבוהה ריפא! הנ"ל היה ידיו הטוב ביותר של סא"ל ערן יאירי, שנפל בפעולת חילוץ חטופי מלון סבוי בדרום תל-אביב, לפני תשע שנים. יאירי השאיר אחריו אשה נהררת, דליה יאירי, מפיקה במחלקת-החדשות של קול ישראל וארבעה יתומים.

איפה איפה היא המזכירה ההיא?

ח"כ הליברלים פנחס גולדשטיין אוהב אותן כשהן מאוד בולטות בשטח. בכל פעם הוא מדהים את הכנסת במזכירה / עוזרת / יועצת חדשה, הנראית בולטת יותר מקודמתה.

אני לא יודעת מה בעניין המזכירה/יועצת/עוזרת הנוכחית. עוד לא הספקתי לפגוש בה. אבל אני רוצה לספר לכם על אחת מהאקססים של הח"כ הנכבד. היתה זאת, כמו שאומרים, חתיכה הראויה להתכבד. כל הח"כים, איך שהיו רואים אותה, היו מתבלבלים. מה זה מתבלבלים? לא יודעים בין ימים ושמאלם.

הסיפור הכי-מדליק על המזכירה היא, שכבר החלפה בכמה אחרות, הוא שהיא היתה מתעוררת בכל בוקר במלון הילטון בירושלים, ויושבת לבדה לאכול ארוחת-בוקר בחדר-האוכל. הח"כים היו עורכים טוטו ביניהם: למי הזכירה המזכירה בלילה? ותאמינו או לא, גם את הבעיה הזו הם לא הצליחו לפתור.

עד היום מספרים את נפלאותיה של המזכירה הבולטת, שידעה — כמו כל מזכירה טובה — לשמור בעיקר על דיסקרטיות.

תיקון הלב של ענת עצמון

התמונות שלה מקשטות בימים אלה את כל עמודי המודעות. היא מופיעה בתפקיד הראשי בסרט עדות מאונס. אבל ענת עצמון אינה נמצאת פה.

בשקטיבשקט היא אספה את המטלטלים ונסעה ללונדון — לחצי שנה, לשנה, היא עוד לא החליטה.

מי שמכיר את ענת מקרוב יודע כי הסיבה האמיתית לנסיעתה הממושכת ללונדון היא נסיון אחרון לגמור את הרומן האכזב בינה ובין בימאייקלנרנר נשוי, הנמשך כבר יותר מחמש שנים. חבריה של ענת מקווים כי בלונדון תצליח לשכוח את הבימאי, שהבהיר לה חרימשמיעת שלעולם לא יעזוב למענה את אשתו וילדיו.

אחרי שהיא בכתה במשך חודשים ארוכים, וניסתה פה ושם לצאת עם אחרים — בין היתר גם עם אישה-רדיו גבי גזית — היא הבינה, כמו בחורה מפוכחת, כי רחוק מהעין רחוק מהלב. נסעה ללונדון, ושם היא עסוקה כעת לא רק בחיפוש אחר בית-ספר לרראמה, אלא גם בתיקון הלב.

יחסי ציבור

מישהו חישב ומצא שמספר מגויי התימורת הפילהרמונית, יחסית למספר תושבי המדינה, מעיד עלינו שאנחנו עם תרבותי ביותר. אבל אני לא צריכה לספר לכם שחלק גדול מבני היכל-התרבות מתעניינים במוסיקה קלאסית, כמו שאני ברכילות. (רוגמה לא טובה, אני רווקה כן.) על כל פנים השיעולים, הגיהוקים, הפיהוקים והתנומות הם מנת-חלקם של רבים מבני-היכל.

יפה ירקוני שירה ומחול

או מדוע הם כאים לשמ? שאלתי. התשובה שת-מיד ניתנה לי היתה השואריאוף. לראות, אך בעי-קל להיראות.

ובל הפתיחה הזאת קשורה היכל התרבות. ולא לקונצרט, אלא רווקא למחול. ישראלי אצלי. לפני כמה שבועות הרים הרקדן והכוריאוגרף יונתן כרמון, ששב ארצה, את שפופרת הט' לפון. מהצד השני הוא שמע את קולה של הזמרת יפה ירקוני. היא שאלה בזעם עצור איך לא הומין חברה ותיקה כמוה להופעתו בירושלים. היא עוד הספיקה לומר שהיא קראה על כך באחד העיתונים. כרמון העמיד אותה מייד על טעותה.

הכוכבה החגיגית תתקיים בתל-אביב, ולא בירדו שלים. ואת אורחת-כבוד שלי בהיכל-התרבות, ירקוני הורתה מקרב לב והיתה לה עוד בקשה קטנה: לשבת בצידה של שושנה רמארי.

כרמון נענה ברצון. הוא רק יכול היה לחייך לעצמו, משום שזמן קצר לפני כן טילפנה אליו אופסירה נבון, וביקשה היא אף הומנות לבכורה לצידה של רמארי.

כמוצאיישבת, לפני משישה שבועות, הגיעה יפה במיטבה להיכל-התרבות. היא לבשה שמלה לבנה ארוכה, ענדה תכשיטים על ידיה ועל צווארה. מישוה אמר עליה, מאחורי גבה, שהיא טענה, כנראה, משום שהיא לא אמורה להופיע מעל בימת היכל התרבות, אלא רק לצפות בהופעת להקת-המחול החדשה של כרמון. יפה הזריזה מיהרה אל מאחורי הקלעים, הצ'יטלמה עם כרמון ושושנה רמארי, וניגשה למי קומה, אך לא לזמן רב. מיד אחרי סיום המחול השני היא קמה, ועזבה את האולם.

למחרת פורסמה תמונתה באחד הצהרונים לצידם של כרמון ורמארי, ואז נזכר אחד מירדיו

למשקאות ולמטעמים האחרים שהוגשו שם. הכל הציצו סביב-סביב, לראות פנים-אליפנים ובגודל טיבצי את הנס הלא-יננס.

אבל היו שלא הסתפקו בראיה עיזיבצין כאלים-אירועים גדול. הם רצו לראות אותו בנפרד, ביחידות. עיתונאית אחת ביקשה לראיין אותו בחדרו. חברתה סתם רצתה לעלות אליו לחדר. בפואייה של המלון המתינו לו שלושה רקדנים ישראליים ומבקר-מחול אחר, ומישוה אמר לי שיש לו חברה, אחת מכנות הלהקה. חיכיתי וחיכיתי. העיתונאית יצאה בגפה

הנס ואנקור ממתינים בתור

מהמלון. גם חברתה יצאה בגפה. מבקר-המחול תפס לשיחה שגריר, ונדרמה לי שהם לא שוחחו על מחול.

ואילו הנס נעלם מעיניי. או עם מי הוא היה? עם חברתו בת-הלהקה, או עם חבר-למיקצוע מישראל? האם הוא עשה את שלו ולמי? הסתפקתי במה שיש לי בבית, והלכתי.

עם מי עשה הכושי את שלו?

השחורים האלה משגעים את המדינה. ואולי בצדק. כמוצאיישבת האחרונה נכחתי עם כל מיני מכובדים אחרים בגאלה החגיגית של להקת הבלט ג'אז מונטריאול. הנערכת בתל-אביב, השירים, הח"כים, לא פחות משיבעה שגרירים

של כרמון שיפה עזבה במפתיע את האולם כבר בתחילת הערב. חברו של כרמון טילפן ליפה וביקש לדעת אם היא נפגעה, חלילה, או שקרה לה משהו יוצא-דופן, שאילץ אותה לצאת באמצע.

יפה השיבה לו בפירוט רב ושיכנעה אותו. לרבריה, היא היתה אמורה להופיע באותו מוצאיישבת במועדון החאן בירושלים. אך מכיוון שהיא רצתה לצפות בהופעתה של להקת-כרמון, היא ביקשה מצמד רעים, הלא הם ישראל גוטס"י דינר, ובני רוזנבלום, חובשי-הכיפות, שיחד ליפן אותה.

יפה המשיכה: סמוך לשעה 10 בלילה התמלא ליבנה דאגה, שמא הצמד לא הגיע לחאן. היא יצאה לפואייה, טילפנה למועדון הירושלמי, והנהה תברר לה שהיתה לה סיבה טובה לדאג. ישראל ובני לא עלו לבירה. או היא יצאה אל מחוץ להיכל התרבות. תפסה את המונית הראשונה וטסה לירושלים, כדי שלא לאכזב את באייהחאן. רובם תיירים.

ידיו של כרמון הבין לליבה. הוא הבטיח לה כרטיס להופעה הבאה בתל-אביב, ואחריכך סיפר על כך לחברים. מחבר לחבר הגיע הסיפור לצהרון המתחרה, מעריב. ושם הוא פורסם. והנה לא חלפה שעה קלה מאו פורסמה גירסתה של יפה לנסיעתה החפופה לירושלים. וצמד רעים, שניהם ביחד, צרחו על הכתבת הצעירה שהכל שקר, שהם לא היו צריכים להופיע בירושלים, ושהם לא היו צריכים להחליף את יפה בהופעה. לסיום הם עוד הסבירו לעיתונאית הגדהמת מה הם חושבים על עצמם ועל יפה.

העיתונאית עוד לא נרגעה, והנה יפה על הקו. היא הסבירה שהיתה אי הבנה, ועוד פעם אייבהנה ועוד פעם אייבהנה. בדיקה קצרה העלתה שיפה היתה אמורה להופיע באותו הערב בחאן, והיא עזבה את היכל התרבות כדי להגיע לחאן בשעה הנקובה.

בינתיים קיבלה יפה כרטיסים להופעתו של כרמון במוצאיישבת הקרובה בהיכל-התרבות. הפעם הוא יבדוק אישית אם מישוה עוזב את האולם אחרי הריקוד השני.